1

שבלית יתה ברמא ואיתיתה לוות אבא
אמרית אשתמודע כען הכתונא דברך
יוסף הוא אם לא בכן אמרו לי אחי וכל אנשי
בית אבא אשתמודע כען דמאן עזקתא
ושושיפא וחוטרא האלין טוב לי למרין
בבושא טפיא עלמין בבושא אבלא דג
בכן נקפת בת קול מן שמיא ואמרת
תרויכון אתון זכאין מני הוא פתגמא ולא
אסיף עוד למדעה:

ויאמר אליהם יעקב אביהם אותי שכלתם

ואמר להון יעקב אבוהון יתי אתכלתון
יוסף מן שעתא דנפק מן קדמי אמרתון
שעתא
חיתא בישתא אכלתיה וית שמעון מן
דנפק מן קדמי אמרתון מלכא דארעא
חבש יתה וית בנימין אתון בען למסב

עלי לקיימא תרין עשר שבטין: בנימן
דכתיב ומפרש לעיל או ואמר להון
יעקב אבוהון יתי אתכלתון יוסף לי[illegible]
ושמעון ליתוהי וית בנימין תדברון עלי
הואה כולהון:

ויגש אליו יהודה ויאמר
בי וג

וקריב לותיה יהודה תקיף ומתגבר כא׳ר
אריון ואמר שמע מני מלכא הא
בזמנא קדמייתא די אתינא לותך
אמרת לנא [illegible] קדום יומיא דהוי לי
ובזמנא בתריתא מנכד אתינא לותך
אמרת לנא מן קדם פרעה אנא דחיל
ומילתא עמנא תקופי מלין ומתגמין
קשין והא בעינא כמאללי דאורעא ואסתמא
בבית מטרא תלוא חוין וציונין [illegible]
ותיאמה אמרת אנא שבוקו מכן מי והי

מנכון

מנכון עד די תיתאו ית בנימין ..
אחוכון וית שמעון אחונא אתרשא
מנאי ואסרתיה בבית מטרא
לעיננא ועברנא כפתגמך ואתינא
לך ית בנימין אחונא ושותא כויין
בטוענה בריו למסב יתיה עבדא.
הלא ידעתא אם לא אשתמודע לך
מה דעבדו תרין זואי שמעון ולוי
כדעלון לקרתא דחמור אבוהי דשכם
וקטלו כל דכורא בריל דינה אחתהון
דאיתהא ממנין שבטיא וליתלה חולק
ואחסנא עמהונא בכלל ארעא על מחת
בתאי וכמה בעיין אחונא דהוא
ממנין שבטיא ואית ליה חולק ואחסנא
עמנא בכלל ארעא ובארעיה
משרי שכינתא ובאחסנתיה יתבני
מקדשא ואנא חלי תקיף מתרויהון

חי יוי אלהא דישראל אבא אם אשלוף
חרבי מתערה לא אתיבינה דיקן לנרתקה
עד דאקטל כל מצראי בך אנא מתמליל
ופריעא רבך אנא פסים אמר ליה יוסף
אם תשלוף חרבך אתיבינה לצוארך
אמר ליה יהודה כען אפתח פומי
ואבלע יתך אמר ליה יוסף אם תפתח
פומך אסתום יתיה באבנא חדא אמר
ליה יהודה נורא דשכם דליק בלבי
אמר ליה יוסף בדמעה דתמר כלתך
אנא מטפי אמר ליה יהודה כען אצבע
יתארעא דמצראי בדמא אמר ליה יוסף
צבעין אתון מיומיכון במא דצבעתון
לכתונא דיוסף אחוכון וטבסתון צפיר
בר עזין וטבלתון [illegible] יתה בדמא
ואיתיתון לות אבוכון ואמרתון ליה
אשתמודע כען [illegible] הכיתונא דברך

הי"ן

אס לי׳ בכין צוח יהודה צווחא רבתא
עד דאתבהיל יוסף ואזדעזעו כל
מצראי ונפל כל ולדא ממעי אמיה
ונפל פלגות שורא מארעא דמצרים
בכין אתבהיל יוסף ורמז למנשה
בריה וממשש ידיה על כתפיה בכן
בעט יוסף בעמודא דהיכלא ורכפיה
בכין קרב יהודה ונח ותב מתקיף
רוגזיה ושרי למללא בחנגאי פרזנכלין
דביכין קדם שליטא דארעא ואמר
ואמר בבעו רבני ימלל כען עבדך
פתגמא קדם רבני ולא יתקף רוגזיה
בעבדך ארי כפרעה כן אתי׃

פסטעם

אתו דנתנבח בחדא לויא
מצראה דימר יהודה׃ אמר מלך

וסט[illegible]

וסדר דינך אמר להון יוסף: במאי
דינא דינתלין מצראה אמר יהודה:
בדינו דאתון יוסן ואחוכון בשותך
אמר להון יוסף: גנבנא כלידך הא
יומנא משלמין לך מצראה אמר
יהודה: גנבי אתון דמן יומכון
אמר להון יוסף: דמי דכלידא הא
אנחנא משלמין לך מצראה אמר
יהודה: דמי דאחוכון דגליתון ודשתון
יתיה אמר להון יוסף: הא כספא דיי
אשכחנא בפום טוענאתא אתיבינה
לך מארעא דכנען מצראה אמר יהודה:
הא מנכון היה ולא ימני אמר להון יוסף:
וסתירון וגליון קדמך גליון מצראה אמר
יהודה: ואילו כל דעבדתון בלידא מתגלי
אמר להון יוסף: נרקת באונא מילין
פגירין

4

כגירין קשיון מצראה אמר יהודה:
נרקי אתין דינן יומיכון אמר להון יוסף:
חוינא מלכין ושלטונין כותך מלכא לא
חזינו מצראה אמר יהודה: חזיתון כד תקלתון
דמי דאחוכון במאזניא אמר להון יוסף:
טוב אנא מנך ואבא מטעה מצראה
אמר יהודה: עופריה דאבא טוב
מנו ומנך ומכל מצראה אמר להון יוסף:
יאה הויא כד הוינא חד עשר אחין
מצראה אמר יהודה: יאה הויתון כד
הויתון תרין עשר אחין אמר להון יוסף:
פולנא בני גברא חד נחנא מצראה אמר
יהודה: כולכון על אחוכון לביבתון
ועל גמלא לא ארכיבתון יתיה אמר להון
יוסף: לוי דלא מרבן עבורא במצרים
מצראה אמר יהודה: לוי דלא לבישתון
ית דאחוכון ועל גמלא לא שריתון יתיה
אמר להון יוסף: מה טיל ומה עברין

לאבונא סבא מיצראה אמ' יהודה:
תילון ותימרון אזל בנימין בתר
יוסף דאחוהי אמ' להון יוסף: גורא
דשכב דליה בלבי מצראה אמ' יהודה:
דמעיה דאבא סבא מדעיפין יתיה
אמר להון יוסף: סבא אבונא ואת
אועקת ליה מצרחה אמר יהודה:
סבא אבוכון ואתון אועקתון ליה
בסבונת יוסף אחוכון אמר להון
יוסף: עיני דאבונא לנא לאורחא מיצראה
אמר יהודה: עינ דאבוכון זקיפין
לשמי מרומא למשמע שמעה דיוסף
אמר להון יוסף: פתחנא פומי ואזבנ נפי
יתך מצראה אמ' יהודה: פתחית
פומך משתעה באבנא ובישא אמ'
להון יוסף: צבעני למצרים בימא
מצראה אמ' יהודה: צבעי אתון
דאתון יומכון כד צבעתון כתונא דיוסף
אמ'

דני: לגניה

ברמיא ואמרתון חיתא בישתא
אמר להון יוסף: קריבא לאחי לשמעון
דמחריב לה למצרים עלך משריה
אמר יהודה: קראי אתון דמן יומכון
כד קריתון גבר לחבריה איתון
הא מרי חלמיא דבי יתי אמר להון
יוסף: דתחנאלך דתחא קשיא
ולית מאן דמשניב לקדמון ידי מר׳
מצראה אמר יהודה: דתחא דילך
ניחא דילי אמר להון יוסף: שלום
לי שלום לך מצראה אמר יהודה:
שלום לי ולך ולכל מצראה דישראל
אמר יהודה להון יוסף: תנוח נפשי
תנוח נפשך מצראה אמר יהודה:
תנוח נפשי ונפשך ונפשא דכל
בני ישראל אמר להון יוסף: דהיכן
כתיב ומפרש לעיל: ואמר יוסף לא׳
לאחוהי קריבו כען לותי וקריבו ואמר׳

אנא ויסף יחזקאל ... ... זמירים ... ...

לישועתך קויתי

יהוה: אמר יעקב אבונא
בנביאה לפרקן סבריתיה
לא לפורקנא דגדעון בר יואש
דהוא עבר ולא לפורקנא
דשמשון בר מונח דהוא
פורקן שעתא אלא לפורקנא
דמשיח בר דוד דהוא עתיד
לאתאה ... לפורקיה
ית בני ישראל ולאפקותהון
מן גלותא ולפורקנך סבירית
נפשי:

ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם
...

ויהי בשלח פרעה

והוה כד שלח פרעה ית עמא
ולא דברינון יי׳ באורח פלשתאי ארע
ארי קריבא היא ארי נפקו ממצרים כולהון
מאתן אלפין גוברין גברי חילא
משבטא דאפרים קדם קיצא דיהוה
בתלתין שנין בתרסין ורמתין במיני
דינין נפקו ואתו לארע פלשתאי ונפקו
פלשתאי לקדמותהון וקטלו כולהון
לא אשארו מנהון חד הן הן גרמיא
יבישיא דאחייהון יי׳ על ידי יחזקאל
נביא בבקעת דורא ומנהון הוו גרמיא
הוו עוצלין מאני משתיא לנבוכדנצר
רשיעא וכשעתא דאחייהון יהיהון
הוו מטפחין לההוא רשיעא על
פומא ומתקרבין גרמיא בגרמא לות
גרמא וחיו וקמו על רגליהון השריין

סגיאין לחדא לחדא כולהון קמו צרמן
גברא חד דלא יחי ולא קום אמר
נבייא קדם רבון עולמא ייי מה
הנה עובדהי דההוא גברא דלא
קם יומר ליה ייי בחבוליא יהב
וברביתא נפל וחיא לא יחי בהדין שש'
שעתא בכן אמר ליה ייי דלמא זיעון
עמא במחניאין אחיאין מיתיא וירחלון
ויתובון למצרים:

ויט משה את ידו

אזיל משה וקום על ימא ואמר
לימא גע נען קדמוהי דיי דאמר ליה
בשמי תזיל ותימר לימא דאנא
שלוחי דיוצר בראשית גלי אורחן
שעה זערא ויעברון בגוך פריקין
דקיים דשבטא דיעקב שש'

בע: זעה

בעקא ומצראי רדפין בתריהון
את סגרת מקדמיהון וסאיהון רדפין
בתריהון בכן אזל משה וקם על
ימא ואמר לה מן קדם ה' בכן זע
ימא מן קדם משה כד חמא בידיה
חטר נסין חימתה ורגזא עלת זע
לימא והות מתרברב למחזר
לבתריה בכן אמר ימא למשה
טען חיליך בריה דעמרם לית
מתכבש מן ילוד אתתא יומין
תלתא אנא רב מנך היאך את
יכיל למכבש יתי כד חמא משה
לימא מסרהב וגלוהי מתרברבין
עלוי: לית שעתא תרא אם שעה
דינא אמר ימא האתת לקבלי ואנא
לקבלך: מתיב משה ואמר לימא
ואנא שלוחי דיתר בראשית כד אתיע
נר ה' מלולו דמשה היי שעתא עד

ימ׳ יומן קרב משה וקם למעבר ׳

רעותיה סוף מליא אמר ימא למשה
לית אנא מתכבש מן ילוד אתתא
בכן ענא משה ואמר לימא מרב
מני ומנך יכול לכבשיתיך בכן פתח
פומיה בשרה ובתושבחתא אמר
מילתיה צלותיה דמשה עלת בבעו
ובתחנופים ואמר לקדם כורסי
יקרא ואמר מילתיה קרא אמרת לוי
בספרא דאוריתא הבען תתנבי מה
אעביד לפרעה רבוניה דעלמא לא
תמסר עמך בידוהי דפרעה רשיעא
כד שמע ימא קול רוחא דקודשא
דהוית ממללא עם משה מנו נורא
בכן תבימאי דין נגלהי ועברו בנייה
בני ישרא׳ דהוכן ומפרש לשלא
וארם משה יתידיה על ימא ודבר
יוי

יוי ית ימא ברוח קדמאי תקיפ כל
ליליא ושוי ית ימא ליבשתא
ואתבזעו מיא: ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה וג' תם

תוספתא עלי
לפסוק ויעל משה

אזל משה למשריתיה דאדם
קדמאה נח ובכי: כן אמר בבען
מנך אדם קדמאה על מא אתגזרת
עלנא מיתתא הדין גזירתא אתת
לעלמא בדילך ומותא סגי אשתלט
בעולמא הדין דאוילו את עבדת מא
דאמר לך מרך איפשר דלאו גזר
עלנא מיתתא הדין גזירתא אתת

ואשתגיותי
לעלמא בזיליך ומותא סגי
בעולמא הדין דאזילו ומ
עבדתיו מא דאמר לך מורך
הדא
איפשר דלא יגזר עלנא מיתתא
הא אדם תמה בקטריה כד שמע
אדם קדמאה מא דאמר משה
נביא ואמר ליה אדם למשה
נביא מן את וברמן את דאתיער
שוכבי עפרא מקבריהון גול ואסתכל
באורייתא דמורך די קבלתא על
טורא דסיני דאית כתיב בה מן יומא
דאתברי עלמא מותיו לרבא
ולזעירא טוריא ורמיא נעו בק
יהב יוי אורייתא בכן סליק משה
בשעתא די שמע מילתא מן אדם
קדמאה וילילא סגי וללי משה בשעתא

די חגרו

די חזא מלאך מותא בעיטא
פלילא דמשה נפל לארעא כמל
כמלפא די נופל תניה מן רישיה
בכן אמר משה לאין אזיל ולאן
איתי ומן בר אנוש יבכי על
מלכין ושולטנין ורישי מדינתא
פען עלי רחמים דלא אחוית בכן
עהים משה כנהים ארין בשעתא
די שמע עלי ומית בהר אמר משה
סיבת לא סבעית בעולמא הדין
ולא אתקריתי בשום סבין קדמאין
ענותנותי לא קמת לי ועל בנותי לא
אשכחת לי צלותי ובעתי נפלאה
מני וקבלה יהושע משומשני קמתי
הרמא פימין נפלאו לארעא ושועי
פתן דלא רישיה מטריה ובכי על